

INGEZONDEN.

EEN GROOTE WETENSCHAPPELIJKE VEREENIGING?

In zijn feestrede, gehouden bij gelegenheid van het derde lustrum der V. v. N. T. heeft de Heer Nord gezegd:

»Ik daarentegen ben zóó zeer overtuigd van het grootte nut dezer drie corporaties, dat ik zou willen zeggen, wanneer er één niet bestond, zou zij onmiddellijk moeten worden opgericht.«

De Heer Nord is waarschijnlijk onbekend met de argumenten tegen één groote vereeniging op het eerste Nederlandsch Tandheelkundig Congres in 1909 door den Heer Klinkhamer e. a. aangevoerd.

De groote meerderheid was het daarmede eens en van oordeel, dat de wetenschap beter gediend was met de toenmaals bestaande drie kleine vereenigingen. En nu juicht men om het bestaan van één groote wetenschappelijke vereeniging!

De voornaamste, toenmaals aangevoerde argumenten tegen één groote vereeniging waren de volgende:

- a. De tandartsen zijn beter gediend door betrekkelijk kleine vereenigingen, waar de werkzaamheden en de persoonlijke belangen der tandartsen beter tot hun recht komen.
- b. De verschillende vereenigingen, een paar keer in 't jaar samenkomend, doen meer dan één vereeniging, ontstaan door fusie.
- c. Men werkt aangenamer samen met zijn speciale vrienden.
- d. Voordrachten en vooral demonstraties komen beter tot hun recht, wanneer zij voor een klein aantal personen worden gehouden. Bij demonstraties zien alleen de vooraanstaanden iets, terwijl discussies na

een voordracht of lezing, gehouden voor een talrijke vergadering, steeds door ongeveer dezelfde personen worden gevoerd.

De jongere leden houden dan hun mond, hetzij uit bescheidenheid, uit gebrek aan durf of omdat een ander ze al vóór is geweest.

Dit laatste was vooral een argument tegen congressen.

Mij dunkt dat deze argumenten nog niets van hun waarde verloren hebben en wilde men consequent blijven, dan moest zonder uitstel de V. v. N. T. worden ontbonden en een vijftal nieuwe vereenigingetjes opgericht.

Of — de Vereeniging moest in afdeelingen worden gesplitst. En zoo zijn we terug op het punt, vanwaar ik in 1905 ben uitgegaan. Eén groote vereeniging, die zoowel wetenschappelijke als maatschappelijke belangen behartigt. Want de afdeelingen van de V. v. N. T. zouden vrijwel overeenkomen met die van onze »Maatschappij«, zoodat men wetenschappelijke bijeenkomsten zou bijwonen als lid van de V. v. N. T. en de vergaderingen, waar beroepsbelangen worden besproken, als lid van de M. t. B. d. T. Nu reeds worden in enkele afdeelingen wetenschappelijke besprekingen gehouden; waarom kan dit niet in alle afdeelingen? Zelfs de grootste tegenstanders van wetenschap in de Maatschappij hebben daar niets tegen.

Wanneer dan in het T. v. T. plaats en uur der wetenschappelijke vergaderingen werden opgenomen, kon ieder lid der Maatschappij in de zusterafdeelingen die vergaderingen bijwonen, waar een hem interesseerende voordracht gehouden werd.

Op deze wijze zou de wetenschap beter gediend zijn dan thans.

E. C. SMITH.

Geachte Redactie.

Mag ik u beleefd verzoeken, naar aanleiding van het artikel van Collega Bakker: »Een verwaarloosd volksbelang enz.» verschenen in de Juli-afl levering, het volgende te willen opnemen, waarvoor bij voorbaat mijn besten dank.

Collega B. zegt op bladz. 276 n.l.

Welnu, met dezen staf, werden aan het Instituut in 1918 door 30 studenten van het vierde jaar voor patiënten vervaardigd: 100 volle prothesen, 175 partiële prothesen, 100 kronen en 6 bruggen.

Vermoedelijk heeft hier eene vergissing plaats gevonden en heeft Collega B. onjuiste opgaven ontvangen. Immers, gedurende 1918 werkten in *mijne* afdeling 75 studenten op patiënten, als volgt ingedeeld: 27 3de jaars studenten hoofdzakelijk partiële prothesen vervaardigend en 48 4de jaars studenten.

Bovendien dient men, wat de verrichte werkzaamheden betreft, er rekening mede te houden, dat hierin begrepen zijn behandelingen, gedaan door assistenten buiten de onderwijsuren, zoomede de door hen overgemaakte onvoldoende werkzaamheden van studenten. Ik zou het overigens zeer juist en ter zake kundig artikel van Collega Bakker nog met tal van motieven kunnen aanvullen, waarom *eene inrichting tot het geven van tandheelkundig onderwijs ten eenenmale ongeschikt is tot het verleenen van tandheelkundige hulp aan min- en onvermogenen*, doch acht het beter hiervoor eene latere gelegenheid af te wachten.

Amsterdam, Sept. '19.

DE VRIES.

De gegevens werden mij verstrekt door de huidige leiding der afdeling prothese. De hierin door collega De Vries gewenschte wijziging versterkt, zooals duidelijk is, nog mijn betoog. Hoe dan ook, er staat dus vast, dat ook volgens zijn oordeel het geven van onderwijs en van hulp, niet goed is te combineeren.

BAKKER.